

[Aage Fogh.]

Der faldt ogsaa en anden Udtalelse, som jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, nemlig den, at Ejendomsskatterne er en særlig Form for Skat, der skal betales. Nu beder jeg ærede Medlemmer lægge Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller klart og tydeligt sagde, at han erkendte, at hvis man afskaffede de faste Skatter, sikrede man Kapitalen, og jeg tør nok sige til det ærede Medlem Hr. Brorsen, at naar vi har naaet det Resultat ved at fjerne de faste Skatter, at vi har anbragt Kapitalen paa Skatternes Plads, kan man være temmelig rolig for, at denne Kapital ogsaa vil kræve sin Tribut, nemlig sine Renter. Derfor tør jeg sige, at det, man vil opnaa ved at fjerne Skatterne, kun fører til, at man anbringer Renterne i Stedet.

Til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil jeg gerne sige, at naar det ærede Medlem — jeg ved ikke, om jeg tør sige, røber den Hemmelighed fra Udvalget, at der har været Interesse for at opnaa et Forlig, og at der var antydnet, at man for Opnaaelsen af dette Forlig kunde tænke sig at give Afkald paa Rentetilskuddet — det var i hvert Fald noget i den Retning —, saa var det kun paa Betingelse af, at der opnaaedes Enighed om det vigtige Forslag, der hedder Saneringsforslaget, og jeg skal ikke lægge Skjul paa, selv om det maaske ogsaa er at røbe en lille Hemmelighed fra Udvalget, at jeg ingeni lunde vilde være betænkelig ved, at der gennemførtes en gennemgribende Sanering af Landbrugets Gæld, selv om det skulde ske paa Bekostning af Rentetilskuddet.

Endelig ønsker jeg saa kraftigt som muligt at fremhæve den Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at det offentlige maa vise Vejen ved at fjerne sine Prioriteter, saa at den Kapital, der er bundet i Erhvervet, kan sikres. Jeg har sjælden hørt nogen klarere Erkendelse af, at den Opfattelse, vi altid har haft af Ejendomsskatternes Betydning, er rigtig. Jeg har sjælden hørt nogen, der i stærkere Ord har givet Udtryk for, at det virkelig er saadan, at disse faste Skatter staa som Garanti for, at der ikke kan anbringes større Prioriteter i det danske Landbrug. Netop ud fra den Erkendelse hævder vi, at det — jeg ved ikke, om jeg tør bruge saa stærkt et Udtryk — vilde være taabeligt at nedsætte de faste Skatter til det, de var i 1914, thi Følgen vilde være, at Kapital anbringes i Prioriteter der, hvor Skatten var.

Det, vi kan tænke os med Hensyn til

faste Skatter, er derfor, at vi gør dem konjunkturbestemte i en bestemt Periode, naar Erhvervet har vanskelige Vilkaar, og giver Afkald paa en Del af det, der skal ydes i Skat. Det var det, vi gjorde i Perioden 1930—35, idet vi i et enkelt Aar gav Afkald paa 20 Mill. Kr. faste Skatter paa den Betingelse, at disse Skatter vendte tilbage, naar Erhvervet fik bedre Vilkaar. Den nævnte Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er den stærkeste Anbefaling for Opretholdelsen af de faste Skatter, vi har hørt. Det forbaer mig derfor i allerhøjeste Grad, at han konkluderer i, at disse faste Skatter skal afskaffes til Fordel for Prioriteterne. En af Vanskelighederne er nu, at naar en Prioritet først er anbragt, er den uhyre vanskelig at faa fjernet.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger om det foreliggende Lovforslag og om Ændringsforslagene. Vanskelighederne ved at opnaa Enighed i Udvalget stammer udelukkende derfra, at de to Oppositionspartier, Venstre og de Konservative, stillede flere Forslag i Tilslutning til Gældssaneringsforslaget, om hvilke de vidste, at disse Forslag alene var tilstrækkelige til at hindre, at der kunde opnaas Enighed. Naar Venstre i Tilknytning til Gældssaneringsforslaget stillede som Betingelse for, at det kunde gennemføres, at man overførte Benzinskatten til Kommunerne og gik til en generel Nedsættelse af Amtsskatterne, vidste Venstre paa Forhaand, at paa det Grundlag kunde der ikke forhandles. Jeg tror ogsaa, at det blev sagt ved første Behandling, saa vidt jeg husker af det ærede Medlem Hr. Smørum, at hvis det var Meningen, kunde de lige saa godt sige det straks, for saa blev der ingen Bukser af det Skind. Ligeledes vidste de Konservative, at naar de stillede som Betingelse for Forhandling Gennemførelse af en Kornlov, der sikrede en Pris af 15 Kr. pr. Tønde, var der ingen Mulighed for Forhandling.

Jeg vil derfor saa kraftigt som muligt konstatere, at det, vi staa over for her, er den yndigste Form for Sammenkobling af Forslag, der hindrer Hovedforslagets Gennemførelse, vi hidtil har set. Jeg mindes fra de foregaaende Aar, at vi Gang efter Gang hørte det ærede Medlem Hr. Clausager og andre paa Venstres Vegne bebrejde Regeringspartierne, at de intet har gennemført til Fordel for Landbruget, netop fordi de sammenkoblede forskellige Ting. Det er da beklageligt, om det skulde være gaaet saadan, at Venstre og de Konservative har lært det, som de har beskyldt andre for tidligere, Sammenkobling af Forslag med